

[Finansministeren.]

Gældsstiftelse for Landbrugsejendommene i Sønderjylland, som var foregaaet under gode Konjunkturer i den Hensigt at omlægge Driften til en mere intensiv Udnyttelse. Disse Forhold samt Standsninger i Kreatureksporten og den uheldige Jordfordeling m. v. havde bevirket, at Landbrugskrisen i Sønderjylland i højere Grad end i det øvrige Land havde sat Landboerne bagud med Hensyn til Indbetaling af Terminsydelsler.

Loven fik kun Gyldighed for 2 Aar, men den fornyedes i 1936, 1939 og 1941. Ved den sidste Forlængelse blev dens Gyldighed fastsat for Aarene 1941 og 1942, saaledes at den udløber med indeværende Kalenderaar. Begrundelsen for den sidste Forlængelse var den, at man vel indrømmede, at der var indtraadt nogen Bedring i Landbrugets Forrentningsevne ogsaa for de sønderjyske Landsdeles Vedkommende, men at der dog stadig var Vanskeligheder, som motiverede en Fortsættelse af den hidtidige Lovgivning paa dette Omraade. Man fandt det dog samtidig naturligt, at der efter 1. Januar 1941 kun sker Nedsættelse af kontraktmæssige Afdrag, for saa vidt Rentelettelsesudvalget efter Andragende i de enkelte Tilfælde finder, at ganske særlige Omstændigheder taler derfor.

Man staar nu paa ny over for Spørgsmaalet, om man skal lade denne Lovgivning ophøre med indeværende Kalenderaar, eller man vil fortsætte denne. Der har været afholdt et Møde, hvori Repræsentanter for samtlige sønderjyske Akkordudvalg samt for Sønderjysk Hypoteklaanefond og Laanekassen for Sønderjylland har forhandlet med det Udvalg, som administrerer Rentelettelsesloven. Under disse Forhandlinger var der fra alle Sider Enighed om, at det vilde være betænkeligt nu at lade denne Lov ophøre. Det hævdedes, at den indtraadte Bedring i Landbrugets Forrentningsevne i mange Egne af Sønderjylland kun har gjort sig gældende i ringe Grad, og der var Enighed om, at de Foranstaltninger, man har været i Stand til at træffe i Henhold til denne Særlovgivning, har haft særdeles gunstige Virkninger paa hele det sønderjyske Erhvervsliv.

Under disse Forhold har jeg ment det rigtigt at fremsætte det her omhandlede Forslag, som gaar ud paa at forlænge den nugældende Lov ganske uændret for yderligere 2 Aar. Man maa regne med, at dette vil medføre en Udgift for Statskassen paa ca. 800.000 Kr. aarlig. Dette er et væsent-

lig mindre Beløb, end denne Lovgivning oprindeligt har medført. Som det fremgaar af Lovforslagets Anmærkninger, har Udgifterne i de første 8 Aar af Lovens Virketid andraget godt 11 Mill. Kr., for indeværende Finansaar regner man med en Udgift paa ca. 1 Mill. Kr. Grunden til, at Udgiften saaledes er gaaet ned, er bl. a. den, at Laantagernes Afdragslempelser er reduceret væsentligt. De andrager nu kun ca. 40.000 Kr. om Aaret, medens de tidligere har været oppe paa over det 10-dobbelte Beløb.

Idet jeg i øvrigt henviser til Lovforslagets Anmærkninger og de der indeholdte Oplysninger, skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afgift af Gevinster i Klasselotteriet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 263).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

§§ 1—7

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Sikkerhedsforanstaltninger inden for Erhvervsvirksomheder m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 274; Udvalgets Betænkning findes i Tilæg B. Sp. 19).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.